

YAŞAR KEMAL'ın ANA DİLİ ??

Dr. Ahmet Saltık

www.ahmetsaltik.net, profsaltik@gmail.com

Türkiye hala kurumlaşamadı ve hemen her alanda tansık (*mucize*) kahramanlar bekliyor Ergenekon'un bağrından dağları delip gelecek: bir elinde çekiç, öbüründe örs..
(*Minik bir kazayla, bir eline örs yerine orak alsa kahramanımız, Türk milliyetçiliğinden komünizme mi savrulacaktık hep birlikte??*)

Basında yazılar .. yazılar.. Usta, gitme kal; Usta dön geri.. Usta sana doyamadık..
Bu, hoş bir yanımız.. Ama "Bizi anca sen toplarsın.." (*Can Dündar, Cumhuriyet, 18.1.15;*
<http://ahmetsaltik.net/2015/01/18/can-dundar-yasarin-yeri/>) türünden serenatlar biraz amacını aşiyor galiba.. Haydi onu da kimi yazarların çok okunma (*rating*) kaygısına bağlayıp geçelim..

Yaşar Kemal genellikle "**Türkiye halkları**" deyimini kullanıyor.. Keşke bir tümcecik eklese öncesinde;
"Türk Ulusunu oluşturan / Türk Ulus Devletini kuran Türkiye halkları" dese keşke..

Büyük ATATÜRK tam da öyle tanımlamadı mı 3 yerde el yazısıyla :

- "**Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına / ahalisine Türk milleti denir.**"

Kürt kökenli Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı edebiyat devi Yaşar Kemal, tam da **Büyük Atatürk**'ün bu bireşim (sentez), Anadolu ahalisine (halklarına!) tarihsel- sosyolojik uzlaşa çağrısının tipik - somut ürünü değil mi?

Çook hem de çook merak ediyoruz..Yaşar Kemal'in "ana dili" Türkçe mi, Kürtçe mi?

Rüyalarını hangi dilde görüyor, torunlarına ninnilerini hangi dilde söyledi?
Dahası, küfrün okkalısını Türkçe mi ediyor Kürtçe mi??

Neden güzelim yapıtlarını Kürtçe yaz(a)madı yarım yüzyılı aşan yazarlık yaşamında.

Başlasaydı Kürtçe yazmaya, yetkin çabalarıyla, yerli yabancı peek çok detsek çıkanyla 50-60 yılda Kürtçe de epey gelişt(iril)miş olurdu değil mi? Oysa Yaşar Kemal usta bu değerli katkısını Türkçe'ye sundu sağolsun.. Şimdilerde APO - PKK uğursuzları, Batı güdümünde böylesi tezler ileri sürüyorlar.. Ama Irak kuzeyindeki Özerk Bölgesel Kürt Yönetimi'nin Batı'nın kurduğu 5 üniversitedeki eğitim - öğretim dili Kürtçe değil, İngilizce!

Elli yıl kadar bir geçiş döneminde Kürtçe geliştirilecek (!?, sonra Arapça'ya ek 2. resmi dil olacakmış??
Elli yıl boyunca kuşaklar Arapça hatta ağırlıklı olarak İngilizce kullanırken ve kültür emperyalizmi vargüçüyle yöre halkına abanırken; Kürtçe herhalde fanusta geliştirilecek ve 50 yıl sonra birden bire halkın okur-yazarlığı bir gecede, -1928 *Türk Harf Devrimi'nde olduğu gibi (!)*- sıfırlanarak (??), seralarda nedense "Batı'lı" Kürdologların dahiyane fikir ve eylemleriyle gübrelenerek serpilmiş Kürtçe, anadili aynı zamanda resmi dil yapılacak! Bu masala inanmak için herhalde Kafkağ'ı'nı aşmak, ardını görmek gerek..

Barzanistan aşireti şeyhliğinin kukla yönetim coğrafyasında durum böyle, Türkiye'de ise "**Kürtçe ikinci resmi dil olsun**" dayatması yapılacak.. Nereye koyalım bu çifte standardı, Türkleri aptal sayısı ???

Yaşar Kemal'e dönelim : Ustanın "annesinin dili Kürtçe" dir. "Ana" yerine "anne" kullanırsak epey rahatlıyoruz.. Üstadın "ana dili" ise "Türkçe" dir.

Anne (native) : İngilizce "Mother"

Ana (asıl) : İngilizce; "basic, essential, principal, main, primary.."

Türkçe'nin talihsizliği, "anne" (Mother) yerine "Ana" (basic, essential, principal, main, primary) sözcüğünün de eşanlamlı olarak kullanılabilmesinde..

Bu **etimolojik anomali** (kaza, kusur..??) başımıza çok iş açıyor ve çoğu kez bilerek, **Batılı emperyalistlerce** ustaca istismar ediliyor..

Görüldüğü gibi pek ala, bir insanın "ana dili" (native language), "anne dili" nden de ağırlıklı ve işlevsel bir duruma gelebiliyor Yaşar Kemal örneğindeki gibi.. Ve daha milyonlarca olguda olduğu gibi..

Batı emperyalizmi güdümünde, üstelik en nazik noktalarda acımasız istismarla bir halkı bölmeye çalışmak; *ahlaki - etik - hukuksal - insani - dinsel - töresel - geleneksel- tarihsel - sosyoljik...* nereye konabilir acaba?

Olsa olsa "postmodern uşaklık" ("puştluk" desek çok mu ağır olur??!) kaldırır bu haltı!

Biz, ulusal edebiyat gururumuz Sayın Yaşar Kemal'e, üstad **Fazıl Hüsnü DAĞLARCA**'dan¹ esinlenerek seslenmek istiyoruz :

- Yaşar Kemal, "iyileş de gelecek olsun!"...

Ve böylelikle "**birbirimizi yaşayalım**" (*Empati'nin ta kendisi ve en derini belki de....*)

Sevgi ve saygı ile.

18.01.2015, Ankara

¹ Ozan F.H. Dağlarca, ölümünden (2008) 2 yıl önce hastalığı sırasında hastaneye ziyarete gelenlerin hep "**geçmiş olsun**" demesinden yakınır.. Söleşkiye giden Cumhuriyet gazetesi muhabiri şaşırır ve "Ne demeliydiler efendim?" diye, haklı olarak sorar. Dağlarca'nın yanıtı çok ama çok öğreticidir : "**Kimse, Fazıl Hüsnü iyileş de gelecek olsun!**" demedi.. Kurtuluş Savaşımızdaki tarif edilmez ağır yokluklar karşısında şu dizeleri yazmıştır :
"Atım acından hasta, çalmışlar kılıcımı / Üşürüm / İçimde silah sesleri, / Sabaha kadar, tövbe tövbe, / Gecelerle dövüşürüm."

Dağlarca'nın Küreselleşme hakkında yazdığı bir şiirinde (*Küreselleşme Madensel Bir Yürektir..*) yer verdiği "**Birbirimizi yaşayalım**" sözleri ise, olabilecek en derin ve usta özdeşim = **empati** çağrısı ve de tanımını değil midir?